

Stopy v čase

Pred dverami jesene
sútok vyprahnutých chvíľ
opojná diaľka
v uzlíkoch beztiaže
zvon kostolnej veže
zametá vône leta
pod prah domova.

Smäd ✧

Pod povrchom nenapísaných listov
sme ešte stále deťmi,
srdcom pripútaní k vrchom
a polným cestám;
hlas huťanských zvonov
pramene snov
v dlhých tieňoch odchodov
volajú nás po mene
domov - na odpust.

Nesúď nás Pane
za opustené stráne
tie kryštály soli
na strniskách žitia
odmocní len čas.

Pod povrchom dní
ktoré prebodli diaľku svetlom
ešte stále dusíme v duši
smútok kvetov za oknami;
ani ten veľký svet
neuhasí smäd
pútnikov do vlastnej zemi.

Nikdy nie je pozde *

Cesty a chodníky prečo ste ukryli
moje stopy v čase ?
Či sa Vám priečili
a ši uškodili
vašej tichej kráse ?

Dajte
mi chvíľu len
nech sa mi stratí sen ,
aby hmla odomkla
krídla môjho detstva .
Vrátim sa, nezablúdim
už nikdy nenastúpim
do vášho voza ...

Vzali ste mi vzali
všetko čo mi dali
tie huťanské kopce ,
teraz ako zvonce
bijú mi o srdce ,
-Vráť sa, šuhaj, vráť sa,
nikdy nie je pozde !

Tvoj pohľad blúdi mojím snom ✨

Keď bledá luna pasie hviezdne čriedy
v dlhých vlasoch brezovej hory
tvoj pohľad blúdi mojím snom
a ja, diaľkou chorý,
ako ľahký vánok letím
ponad more lúčnych kvetín.

Nechaj ma padať, nechaj ma lietieť
z vrchov do dolín cez bukové lesy,
ponad prsia strmých brál
vábiš ma môj rodný kraj
čašou sladkej rosy.

Túžim

Povedzte mojej materi,
že možno prídem k večeri
pohladať detstva čarovný prút
a všetky cesty zabudnúť

lebo nieto krajšej jari
ako chotár, v ktorom žiari
prvý krok a prvé „ma-ma“
(povedzte jej nech čaká ma).

Nepovedzte môjmu otcovi,
že jeho syn dom má nový,
ale mu povedzte, že prídem
pokosiť lúku, zorať na deň.

A mojím bratom povedzte,
že nikde, nikde na ceste
rodný dom som nenašiel.

Domov sa nikdy nestráca ✎

Domov, to nie sú len štyri steny
vybielené rukou matky,
aby nebol opustený,
to nie je len záhrada,
kde zrie vinič sladký,
kde slnko nikdy nezapadá.

Domov to nie je len krdel' sťahovavých detí
a kútik smútku pre otca
alebo stôl
plný čakania a listov.
Nie, domov sa nikdy nestráca
a nedá sa nahradiť slovami.